

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATURA REJONOWA
BYDGOSZCZ - PÓLNOC
w Bydgoszczy
ul. Przyrzecze 2-4
85-102 Bydgoszcz

Bydgoszcz, dnia 19 września 2017r.

Sygn. akt: PR 1 Ds. 1658.2017

POSTANOWIENIE o odmowie wszczęcia śledztwa

Michał Mikulski – prokurator Prokuratury Rejonowej Bydgoszcz-Północ,
po zapoznaniu się z materiałami postępowania o sygn. PR 1 Ds. 1658.2017, w sprawie o czyn z
art. 231 § 1 kk,

na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk i art. 305 § 1 kpk

postanowił:

odmówić wszczęcia śledztwa w sprawie:

1. mającego mieć miejsce w dniu 28.08.2017r. w Bydgoszczy, przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariusza publicznego - Naczelnika Wydziału Orzeczniczo-Prawnego Wojewódzkiego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w Bydgoszczy, poprzez nienależyte wykonywanie czynności służbowych objawiające się w niezasadnym i wadliwym wydaniu decyzji administracyjnej o sygnaturze WINB-WOP.7722.62.2017.AA, czym działano na szkodę interesu publicznego i interesu prywatnego Adama i Zofii Wieczorek, tj. o czyn z art. 231 § 1 kk – *wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk*

UZASADNIENIE

Do Prokuratury Rejonowej Bydgoszcz-Północ w Bydgoszczy wpłynęło pisemne zawiadomienie Zbigniewa Gelzoka - Prezesa Zarządu Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przeciwdziałania Elektroskażeniom PRAWO DO ŻYCIA z s. w Rybniku. Z zawiadomienia wynikało, że funkcjonariusz Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego wydając w dniu 28.08.2017 decyzję numer WINB-WOP.7722.62.2017.AA przekroczył swe uprawnienia uznając, że działanie organu PINB w Aleksandrowie Kujawski było prawidłowe w sytuacji, w której zdaniem zawiadamiającego nie istniało postępowanie administracyjne, które miało być przedmiotem tej decyzji administracyjnej, gdyż nie zostało ono skutecznie wszczęte, a sama decyzja obarczona jest błędami proceduralnymi. W uzasadnieniu Zbigniew Gelzok wskazał na swoje zastrzeżenia co do treści wydanej decyzji administracyjnej, prawidłowości postępowania, możliwości prawnej zawieszenia postępowania przez PINB w Aleksandrowie Kujawskim i przyjętych podstaw prawnych decyzji.

Analizując materiał zgromadzony w niniejszej sprawie stwierdzić należy, że brak jest podstaw do wszczęcia postępowania w kierunku czynu z art. 231 § 1 kk przez wskazanego funkcjonariusza publicznego - Naczelnika Wydziału Orzeczniczo-Prawnego Wojewódzkiego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w Bydgoszczy. Przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego w art. 231 kk jest przede wszystkim prawidłowe funkcjonowanie instytucji państwowych. Odnosząc się do znamion niniejszego przepisu wypada wyjaśnić, iż przekroczenie uprawnień określone w art. 231 § 1 kk wymaga ustalenia, że dokonana przez funkcjonariusza publicznego czynność leżała poza zakresem jego uprawnień, zaś niedopełnienie obowiązków – że naruszone zostały nakazy wynikające z treści i źródła jego obowiązków. Podkreślenia przy tym wymaga, iż dyspozycję w/w przepisu można zrealizować działając tylko umyślnie tj. z zamiarem popełnienia czynu zabronionego lub godząc się na to. Działanie na szkodę

interesu publicznego lub prywatnego winno przy tym nastąpić w związku z przekroczeniem uprawnień lub niedopełnieniem obowiązków, przy czym źródła jednych i drugich są określane w normach prawnych regulujących kompetencje konkretnych funkcjonariuszy /Kodeks Karny. Komentarz – red. M.Mozgawa, Lex 2014/.

W opisywanym przez zawiadamiającego stanie faktycznym nie sposób stwierdzić, by działający z upoważnienia Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego Naczelnik Wydziału Orzeczniczo-Prawnego wydając decyzję numer WINB-WOP.7722.62.2017.AA nie dopełnił swych obowiązków lub przekroczył swe uprawnienia działając na szkodę interesu prywatnego lub publicznego. W szczególności podkreślić należy, iż analiza stanu faktycznego prowadzi do wniosku, iż nie doszło do jakichkolwiek naruszeń przepisów proceduralnych, kompetencyjnych bądź administracyjnych. Zarzuty przedstawiane przez zawiadamiającego mogą stać się podstawą ewentualnych środków odwoławczych - w przedmiotowym stanie faktycznym skargi do właściwego Sądu Administracyjnego. Zawiadamiający nie skorzystał z przysługującej mu drogi prawnej dla wzruszenia kwestionowanej decyzji administracyjnej, na której to możliwe jest przedstawienie swych zarzutów i konwalidowanie ewentualnych błędów. Podkreślić należy, iż wydanie przez uprawniony do tego organ decyzji administracyjnej, która nawet zawierałaby w swej treści domniemane błędy materialnoprawne lub proceduralne, nie stanowi przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego decyzję tę wydającego, w sytuacji gdy działa on w ramach swych uprawnień i wynika to z jego obowiązków. Dla weryfikacji wydawanych decyzji administracyjnych ustawodawca przewidział administracyjny tok instancji i nadzór nad nim sprawowany przez sądownictwo administracyjne. Zawiadamiający z drogi tej jednak w omawianym stanie faktycznym nie skorzystał.

Podkreślić należy, że dla podjęcia decyzji o wszczęciu postępowania przygotowawczego konieczne jest stwierdzenie uzasadnionego podejrzenia popełnienia wynikającego z zawiadomienia przestępstwa. W sytuacji, gdy już na etapie postępowania sprawdzającego można z całą pewnością stwierdzić, iż w zdarzeniu tym brak jest znamion czynu zabronionego nie możemy mówić o istnieniu owego podejrzenia popełnienia przestępstwa. Dlatego też odmówiono wszczęcia postępowania w kierunku czynu z art. 231 § 1 kk na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk. Decyzja ta nie stoi na drodze ewentualnej kontroli sądowo-administracyjnej wydanej przedmiotowej decyzji administracyjnej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności faktyczne i prawne postanowiono jak w sentencji.

Prokurator
Prokuratury Rejonowej Bydgoszcz-Północ
~~Michał Mikulski~~
Michał Mikulski

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k. oraz 465 § 2 k.p.k.):

- pokrzywdzonemu,

- instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k.,

- osobie wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k., jeżeli skutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.).

Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa – dochodzenia*), pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 k.p.k. (tj. prawo do złożenia zażalenia, które zostało uwzględnione przez sąd) może wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia odpisu postanowienia, które jest równoznaczne z zawiadomieniem o postanowieniu w rozumieniu art. 55 § 1 k.p.k. (art. 330 § 2 k.p.k., art. 55 § 1 k.p.k.).

Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 k.p.k..

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1 k.p.k., przysługuje prawo przejrzania akt sprawy (art. 306 § 1b k.p.k.).

3. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a k.p.k.).

4. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie.

Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 k.p.k.).

Zarządzenie:

Stosownie do art. 100 § 4 i 5 kpk w zw. z art. 106 k.p.k. i 305 § 4 k.p.k. i art. 306 kpk odpis postanowienia przesłać:

1. zawiadamiający - Stowarzyszenie Prawo do Życia - k.1

M. Bracka 16A
44-251 Rybnik

Prokurator
Prokuratury Rejonowej Bydgoszcz-Północ
~~Michał Mikulski~~
Michał Mikulski